

Θέμα 19ο: Σάββατο 8 / Κυριακή 9 Μαρτίου 2025

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΦΡΟΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ

Διήγηση

Ήταν ένας άνθρωπος πλούσιος πολύ. Και βέβαια αυτό σημαίνει, για εκείνη την εποχή, ότι είχε απέραντα χωράφια με σιτάρια, αμπέλια, ελιές, φρουτόδενδρα, και κοπάδια τα ζώα του έβοσκαν στα πλούσια λιβάδια των αγρών του! Κοντά σε όλα αυτά, εκείνο τον χρόνο ο Αγαθός Θεός έδωσε πλούσια την ευλογία στη γη και η καρποφορία ήταν πολύ μεγαλύτερη από άλλες χρονιές.

Τι θα περίμενε κανείς να πει ο πλούσιος;

—«Δόξα τω Θεώ»! Να δω τώρα πώς θα Τον ευχαριστήσω! Ποιος δεν έχει για να του δώσω από τα πλούτη που μου έδωσε ο Θεός!

Καμιά όμως τέτοια σκέψη. Τίποτε το ευγενικό και ανώτερο στην καρδιά του! Καμιά ευαισθησία! Αντίθετα! Σαν να τον βλέπουμε να τρέχει από χωράφι σε χωράφι και να επιτηρεί τη συγκομιδή! Έγνοια του, να μη χαθεί τίποτα από τη σοδειά του! Βλοσυρός και κατσουφιασμένος, ενώ θα έπρεπε να είναι χαρούμενος! Μα τι έπαθε; Τι έπαθε! Να! Αγωνία και ανησυχία και έγνοια μεγάλη έχουν αναστατώσει την ψυχή του! Γιατί; Συλλογίζεται, και μεγάλη ζαλάδα του φέρνει αυτή η σκέψη:

—Τι θα κάνω τώρα; Οι αποθήκες μου δε χωρούν όλη αυτή τη σοδειά! Πού θα την αποθηκεύσω; Πού θα την κρύψω;

Δεν εννοούσε ούτε σπυρί σιτάρι να μείνει έξω από τις αποθήκες του!

Και ξέρετε, παιδιά; Εκείνο τον καιρό οι φτωχοί άνθρωποι, που δεν είχαν δικά τους χωράφια, έπαιρναν το σακούλι τους, πήγαιναν πίσω από τους θεριστές και μάζευαν σπόρο - σπόρο, ό,τι έπεφτε από τα δεμάτια. Οι καλόψυχοι εργάτες άφηναν να πέφτουν οι σπόροι ή οι ελιές από τα κοφίνια τους, ή δεν νοιάζονταν κι αν ξέμεναν μερικά μικρά τσαμπάκια στο αμπέλι, μόνο και μόνο για να τα μαζεύουν οι φτωχοί άνθρωποι. Ο πλούσιος όμως αυτός φαίνεται ότι θα απαγόρευε κάτι τέτοιο!... Ζαλάδα, λοιπόν, στο μυαλό του!

—Τι θα κάνω!;... Πού θα τα στοιβάξω όλα! Μη μου ξεφύγει τίποτα!...

Και που ησυχία πια! Που γαλήνη στην καρδιά. Αγρύπνια και ξενύχτια! Βημάτιζε εκνευρισμένος πέρα - δώθε στο δωμάτιό του! Έβγαινε στις βεράντες! Πουθενά ησυχία!

—«Τι ποιήσω»! Τι θα κάνω τώρα!;...

Σε κάποια στιγμή — εκεί που είχε πέσει ίσως αποκαμωμένος στην πολυθρόνα του — ξάφνου, τεντώνει ζωηρός τα μάτια! Πετάγεται όρθιος με ενθουσιασμό! Του ήρθε να χειροκροτήσει!

—Το βρήκα, φώναξε! Αυτό θα κάνω! Θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα χτίσω άλλες μεγαλύτερες! Και θα συγκεντρώσω εκεί όλα τα αγαθά μου! Όλη τη σοδειά μου την πλούσια! Τίποτε δε θα αφήσω απ' έξω!

Και συνέχισε να φωνάζει δυνατά και το υπόλοιπο σχέδιό του:

Και έπειτα αφού τα συγκεντρώσω όλα και τα ασφαλίσω με αμπάρες και λουκέτα(!), θα πω στην ψυχή μου: Ψυχή μου και όρεξή μου, έχεις ό,τι επιθυμείς. Έχεις πολλά και πλούσια υλικά αγαθά αποθηκευμένα. Σου φτάνουν για να καλοπερνάς πολλά χρόνια! Μη νοιάζεσαι πια για τίποτα. Αναπαύσου κι απόλαυσε ζωή ξεκούραστη! Φάε ό,τι και όσο θες! Πιες άφθονα από τα μυρωδάτα κρασιά σου! Ευφραίνου! Απόλαυσε την ευχαρίστηση στο γλέντι και τη διασκέδαση!...

Και μόλις τα είπε αυτά, ήσυχος πια ότι όλα τακτοποιήθηκαν, ικανοποιημένος ότι δε θα έχανε ούτε σπόρο από τα αγαθά του, έπεσε να κοιμηθεί κατακουρασμένος!

Αλλά τι φοβερή συνέχεια! Μόλις έκλεισαν τα βλέφαρά του, μέσα στο σκοτάδι της νύχτας, άξαφνα, μια βροντερή, αυστηρή και σοβαρή φωνή, τράνταξε το δωμάτιο και τον ύπνο του! Τον τίναξε και πετάχτηκε τρομαγμένος!

—«Άφρον»! έλεγε η φωνή. Άμυαλε κι ανόητε! Αυτή τη νύχτα, τώρα, θα έρθουν να σου πάρουν χωρίς αναβολή την ψυχή σου! Θα πεθάνεις! Όλα αυτά, λοιπόν, που ετοίμασες και αποθήκευσες, τίνος θα είναι;... Απερίσκεπτε! Στήριζες την ευτυχία σου στα πρόσκαιρα υλικά πλούτη! Νόμισες ότι από αυτά εξαρτάται η μακροζωΐα και η ευτυχία σου! Αλλά να! Αυτή ακριβώς τη νύχτα θα πεθάνεις! Τι θα γίνουν όσα ετοίμασες για την πρόσκαιρη ζωή σου;...

Εδώ, σ' αυτό το συγκλονιστικό σημείο, σταμάτησε ο Κύριος την παραβολή. Και πρόσθεσε με τη δύναμη της αλήθειας:

—Ακριβώς έτσι θα πάθει και τέτοιο τέλος θα έχει καθένας, που θησαυρίζει μόνο για τον εαυτό του υλικά αγαθά στη γη και δεν φροντίζει να έχει τα πλούτη που θέλει ο Θεός. Πράξεις αγάπης και αρετής, σύμφωνα με το άγιο θέλημά Του.

Συζήτηση

Άμυαλος ο πλούσιος. Τίποτε από τους θησαυρούς που του χάρισε ο Θεός δεν είχε στείλει στον ουρανό! Ούτε σπόρο!... Όλα τα φύλαγε και τα ξόδευε για τον εαυτό του! Νόμιζε ότι τα πολλά πλούτη, τα φαγοπότια και οι διασκεδάσεις θα του εξασφάλιζαν μακροζωΐα και ευτυχία! Πόσο παράλογη και λάθος άποψη!

Να σας ρωτήσω, παιδιά: τι θα κάνατε εσείς στη θέση αυτού του πλουσίου;

—Τις περίμενα τις απαντήσεις σας. Να λοιπόν, πού μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σωστά ο πλούτος! Σε μια τέτοια περίπτωση, όχι μόνο δεν είναι κακός ο πλούτος, αλλά ευλογία και δώρο Θεού!

- Πόσοι Άγιοι μοίρασαν τα πλούτη τους στους φτωχούς!

- Πόσοι μεγάλοι ευεργέτες έφτιαξαν με αυτά έργα αγάπης και κοινής ωφέλειας στην Πατρίδα!

- Πόσοι εργάστηκαν σκληρά όχι για τον εαυτό τους, αλλά για να ανακουφίσουν άλλους!

- Αλλά και πόσοι άλλοι από το υστέρημά τους προσφέρουν εκεί που υπάρχει ανάγκη! Με αυτόν τον τρόπο δανείζουν τον Θεό! Καταθέτουν τα πλούτη τους, το πείσσευμα ή το υστέρημά τους στην τράπεζα του ουρανού! Έτσι δεν έχουν καμία σχέση με την αξιοκατάκριτη πλεονεξία. Δίνουν πρόθυμα και με ευχαρίστηση εκεί που υπάρχει ανάγκη.

Όμως, παιδιά, στην εποχή μας υπάρχει το ελάττωμα (το πάθος) της πλεονεξίας, που βασάνιζε τον άφρονα πλούσιο; Υπάρχει η νοοτροπία της υλικής καλοπέρασης και η αδιαφορία για ανώτερη πνευματική ζωή με απλότητα και αγάπη;

—Υπάρχει. Σε άλλους περισσότερο, σε άλλους λιγότερο. Και ας μην σταθούμε στην πλεονεξία των μεγάλων για εισοδήματα, σπίτια, διαμερίσματα, βίλες στην πόλη, στο βουνό, στη θάλασσα! Δύο - τρία Ι.Χ. στην οικογένεια! Σκάφος, καταθέσεις στις τράπεζες εσωτερικού, εξωτερικού! Μόδα, διασκεδάσεις, ταξίδια και χίλια δυο όμοια!...

Ας πάμε στα παιδιά. Μα μπορεί να έχει ένα παιδί πλεονεξία;

—Από τη μικρή ηλικία αρχίζουν οι κακές συνήθειες. Φυσικό είναι σε ένα παιδί να αρέσουν τα παιχνίδια! Αλλά τι γίνεται; Θέλει και θέλει! Αν ήταν δυνατόν, να αδειάσει και όλα τα μαγαζιά των παιχνιδιών στο δωμάτιό του! Πάρε μου και τούτο, πάρε μου και κείνο! Και να ήταν όλα τα παιχνίδια καλά!!... Και να ήταν εύκολο και σωστό για τους γονείς να διαθέσουν τόσα χρήματα! Και δε θα ήταν εγωιστικό ένα τέτοιο πλήθος παιχνιδιών σε ένα παιδί, την ώρα που κάποιο άλλο δεν έχει όχι παιχνίδι, αλλά ούτε το απαραίτητο φάρμακο;

Τα παιδιά και τα ρούχα: Τι γίνεται με τις μάρκες; Το ξέρετε!

—Αν ήταν δυνατόν, να έχουν από όλες όλα!...Τζιν, μπλουζάκια, φόρμες, μπουφάν, παπούτσια... Και... να καμαρώνουν για την ακριβή τους μάρκα! Ενώ αυτό δείχνει ότι κάπου δεν σκέφτονται σωστά! Ξέρω όμως παιδιά, που τους έκαναν δώρο ακριβές μάρκες και ντρέπονταν να τις φορέσουν! Δεν θα το πιστέψετε! Και όμως! Δεν τις δέχτηκαν! Παρακάλεσαν για κάτι πιο απλό! Και η διαφορά της τιμής να γίνει δώρο σε άλλο παιδί!...

Να πάμε στα σχολικά είδη; Ποιος έχει μόνο όσα του χρειάζονται; Ζυγίσατε ποτέ σχολική τσάντα;

—Κάποιοι ζύγισαν μερικές σε ένα Δημοτικό. Πόσο τις βρήκαν;

—Επτά, οκτώ, εννέα κιλά!! Έχετε μετρήσει πάνω σε μαθητικό γραφείο, θρανίο τα αντικείμενα (μολύβια, γόμες, στυλό, μαρκαδόρους, ξύστρες κ.λ.); Κάποιος περίεργος τα μέτρησε κι αυτά. Πόσα τα βρήκε;

—Εκατοντάδες!! Ό,τι πιο παράξενο, θα το δει κανείς μέσα σε μια τάξη! Μπερδεύονται. Χάνονται. Τίνος είναι αυτό; ρωτάει η δασκάλα! Κανείς δε μιλάει. Δεν τα γνωρίζουν! Τόσα πολλά έχουν...

Υπάρχει λοιπόν στην εποχή μας πλεονεξία; Υπάρχουν, σε κάποιο βαθμό, «άφρονες πλούσιοι», που μαζεύουν και ξοδεύουν μόνο για την καλοπέρασή τους;

—Υπάρχουν! Γι' αυτό και η εποχή μας έχει χαρακτηριστεί «υλιστική» και «καταναλωτική».

Ποια θα είναι όμως η στάση του καλού Χριστιανού μπροστά σε αυτή την κατάσταση; Δεν θα απολαμβάνει τα αγαθά που δίνει ο Θεός;

—Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει: «Δεν είναι κακό το κρασί, αλλά το μεθύσι». Και βέβαια θα τα απολαμβάνει. Αλλά σωστά. Στο μέτρο που του είναι αναγκαία και ωφέλιμα. Όχι σε βάρος του χαρακτήρα του και της ψυχής του. Το σώμα είναι φθαρτό. Η ψυχή αθάνατη. Τα πλούτη τα δικά της έχουν αξία. Η πίστη, η αρετή, η αγάπη! Έτσι, δεν θα ακούσει: «Άφρον»!, όταν έλθει να την καλέσει ο Κύριος! Θα τη βρει πλούσια «εἰς Θεόν»! Να έχει καταθέσει τα πλούτη της στον ουρανό με τα καλά της έργα! Και εδώ είναι το θαυμαστό: Τέτοια έργα πλούσια μπορεί να κάνει και κάποιος που είναι φτωχός σε υλικά αγαθά! Έχει όμως δύναμη στο σώμα. Προθυμία. Αγάπη!

Σύνθημα: Μακριά από κάθε πλεονεξία.